

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Testvérharc.

Pécs, 1900. március 6.

Hasztalan gúnyoljuk az osztrákokat zilált pártviszonyaik miatt, mi sem vagyunk különbek a Deákné vásznánál. Ha az osztrákoknak van tizenhétféle pártjuk, nekünk is van a kelleténél több ebből a fajtából. Egy különbség azonban mégis van köztünk, de ez a különbség is csak az osztrákok előnyére üt ki.

Ausztriában a birodalom lakossága körében létező valamennyi párt képviselve van a birodalmi gyűlésen, nálunk az ország népének tekintélyes pártjai ki vannak zárva az országgyűlésből. Mert ki tagadhatná pl., hogy Magyarországon hatalmas szocialista és nemzetiségi pártok vannak s ezek képviseletét mégsem találjuk meg az ország parlamentjében, pedig a parlamentnek az ország lakossága pártéletét híven kellene visszatükrözni, mert az országban létező pártok egy cseppet sem lesznek kevésbé ártalmasak az által, hogy képviselőik a parlamentből ki van rekesztve, sőt éppen ez által válnak veszedelmesekké, hogy törvényes formában érvényesülni nem tudván, aknamunkára vannak kényszerítve az állam ellen, mely őket a politikai érvényesülésből kirekeszti.

De, ha a parlamentben képviselt pártokat vesszük is figyelembe, itt is a mi

hátrányunkra üt ki az összehasonlítás. Ausztriában valamennyi párt külön program alapján áll és személyi momentumoktól eltekintve iparkodik azt érvényesíteni. Ez a törekvés szüli aztán azt a jelenséget, hogy a különböző pártok koalícióra lépnek egymással, ha a saját programjukat ezzel előre vinni lehet.

Nálunk éppen ellenkezőleg áll a dolog. Most az országgyűlése tulajdonképpen csak három elvi alapon álló program keretében csoportosulnak a pártok s ennek megfelelően csak három párt is lehetne: a kormánypárt, a néppárt és a közjogi ellenzék. De hát a közös programnak keretében hányféle párt van, a melyek személyes ambíciók, vagy ellenszenv alapján törnek egymás ellen, mitsem törődve azzal, hogy a közös elvi alapot gyöngítik, sőt gyűlölködésük csak szenvedélyesebb azok ellen, akik ugyanazon elvi alapon állnak velük.

Ott van a kormánypártban a Bánffy-Tisza-klikk, a mely ádázabb gyűlölettel támad lapjában napról-napra a kormányelnök ellen, mint azt a legelvadaltabb ellenzéki párt tehetné. A volt nemzeti párt is csak a külső pártkeretet szüntette meg a fuzióval, de a kormánypártban nem olvadt bele és már szintén kezd türelmetlenkedni a pártvezér ellen, aki még min-

dig késik személyes ambícióikat kielégíteni.

A néppárt egysége sem áll már oly erős lábon, mint kezdetben, mert az egyházpolitika körén kívül eső kérdésekben nagyon különböző irányzatok érvényesülnének kebelében, a melyek a párt egy részét az udvarnak hódoló szolgálat, más részét meg a nemzeti aspirációk felé vonzzák.

Hát még mit szóljunk a közjogi ellenzékéről, a mely a legsiralmasabb testvérharc szomorú képét mutatja. Történelmi nagy misszió letéteményese ez a párt, a mely missziót a történelmi jogon kívül a minden államalkotó népet megillető természetjog is támogat. Önállóságot és függetlenséget vivni ki annak a népnek számára, a mely törvény szerint is külön államot lenne hivatva alkotni; önállóságot és függetlenséget úgy közjogi, mint gazdasági szempontból; minden egyéb és belügyi kérdésben pedig a valódi demokratikus alkotmányosságot a politikai jogositványoknak úgy bel- mint külterjes irányban való kiterjesztésével biztosítani.

Est vallja programjával minden függetlenségi ember s mégis van-e egymásnak halálosabb ellensége, mint azok, akik ezt a közös programot vallják maguknak a különböző függetlenségi pártárnya-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Magyarország és a pápaság.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

— Irta és a pécsi Katholikus Kör márc. 4-diki estélyén felolvasta: Nagy Benjamin dr. —

(Folytatás és vége.)

A törökrész ezután is folyton fenyeget. II. Pius, ki mint keresztos, ott akar küzdeni ég felé terjesztett kezekkel a csata bevében, ideje előtt a bubánat megöli. A későbbi pápák, ugymint II. Pál, IV. Sixtus, VI. Sándor, X. Leo, minél nagyobb a vész, annál több segítséget küldenek, mert jól tudják, hogy Magyarország a „kereszténység védőbástyája”. A magyar királynak és a nemzetnek bizodalma csak a pápában van. „Elveszünk, elveszünk szent Atya — írja II. Lajos a szerencsétlen királyunk VII. Kelemenhez, — hacsak Isten és Szentséged rajtunk nem segít.”

És az örök Péter felismeri vészes helyzetünk, mert esengve kéri érdekünkben a fejedelmeket, jóstehetségével mindenüvé megírja »ha szavára nem hallgatnak, egy év múlva Magyarország elbukik és nem lesz több Európában a kereszténységnek védőfala, támasza.«

A gyászos Mohácsnál mindez beteljesült. Ettől fogva minket lassu kin, lassu gyötrem emészt. A pártoskodásban izekre szakad a nemzet teste, az ország szívébe, Buda-

várába Szolimán népe férközik, kiirtja onnan a régi hitet és a templomok tornyain a ledöntött kereszt helyében másfélszázadon át a féihold ragyog. Testvérharc választja el egy hazának gyermekeit, magyar vért ont a magyar kard, honfira fenekedik a honfi. A török dulások és a belháborúk alatt a nemzet ereje kimerül, nyög a magyar nép és nincs, ki rajta segítsen, mert nincsen patrónája. Talán ennek a jelölül még a budai várfalon is befalaztatja Szolimán a boldogságos Szűz ősi szobrát, ki nek tiszteletét ugys beszennyezte már az országot lángra lobbantó vallási viszálykodás. Jól mondja a költő: »hitehagyás és visszavonás ejtje a magyart a gyászos özönbe.«

Még volt a halálból feltámadás. Elsimulnak lassankint a belső viszályok, visszatér újra a nemzet ereje. III. Pál, IV. és V. Pius, VIII. Kelemen majd irataikkal lelkesítik a kitaró harcokra elcsüggedt népünket, majd a várakba, a határokhoz védőket állítanak, majd fejedelmi módon a háborúkra hatalmas összegeket áldoznak. Az esztergomi taborból írják az orsz. rendei 1596-ban VIII. Kelemennek, „Mélto és örök halát rebegünk Szentségednek azon kiváló jótéteményeiért, melyekben minket és végveszélyben forgó hazánkat részesítette. Igen jókor érkeztek hozzánk Szentséged csapatai, ezekkel és a királyi csapatokkal visszavittuk már Esztergomot és Visegrádot. Vajha jobb idők jönnének, hogy mi is leróhatnánk Szentséged és az apostoli szék előtt ezen érdemekhez méltó halánkat.”

Nem is nyugosznak addig a kereszténység őrői, míg hazánk a másfélszázados járom alól föl nem szabadul. A vitóz harcosokat kitüntetésekkel halmozzák el őket, mint Savoyai Jenőt az apostolok sirján megszentelt karddal és sisakkal harcra buzdítják, VIII. Orbán, VII. Sándor, IX. Kelemen, főleg XI. Incze minden pénzüket mireánk és a kereszténység ügyéért áldozták, úgy, hogy 1566—1700-ig a háborúkra 32 millió arany forintot költenek. Végre Bécs után Budán is felhangzik a diadalzaj, a templomok tornyain újra a kereszt ragyog és a legenda szerint Szolimán régi falazása leomlik és Buda visszavételekor fülkéjéből a várfalon újra előtűnik a Mária szobor, hogy támogassa, lelkesítse Szent Istvántól felajánlott népét, a magyart.

Igy kihevertük Zápolya öldöklő századát, nem rontott bennünket a török félholdnak hatalma. Halálból Mária és olvasótársulata alakulnak a főrangúak körében, Kis Cell, Mária-Pócs a bucsujárók ezreit fogadják. De — fájdalom, — pár évtized alatt leohad a vallásos buzgóság, bennünket tündérszerencsénk kénye hányvet és a nagy századok érekeze mindent felforgat. A szabad Hollandiából és Angliából indul ki az új áramlat, majd Franciaországban üti fel tanyáját és szétterjed az idegen szózat mindenüvé. Természetes észszel akarják felfogni a felfoghatatlant, divat lett a szabad gondolkodás és vele együtt a vallástalanság, az istentagadás. Nálunk meging belé a „regnum Marianum“, künn Franciaország-

latekban? Zabpárt, biztosítópárt, Fortuna-párt: ezekkel a jelzőkkel dicsérik egymást fejbe az országgyűlésen, sajtó közlönyeikben pedig kigyót-békát kiáltanak egymásra, mintha bizony az lenne legnagyobb veszedelme Magyarországnak, hogy Kossuth Ferencnek, Ugron Gábornak, vagy Eötvös Károlynak hívják-e a közjogi ellenzéknek a vezéré.

Különbözik nem azt tartjuk a legsajnálatosabbnak, hogy a függetlenségi párt két árnyalatra oszlott, mert a tapasztalás igazolta, hogy az Ugron- és a Kossuth-párt magában a képviselőházban nagyon szépen tudott vállvetve működni a közös program alapján és érdekében a kormány ellen. Az a legnagyobb veszedelem, hogy van még egy harmadik pártárnyalat, mely nyíltan és hivatalosan nem jelentkezik ugyan ilyenül, de titokban annál buzgóbban hinti a konkolyt s iparkodik a párt-egyesülés útjába újabb és újabb akadályokat gördíteni.

Egy fényes, nagy multtal bíró politikus — mint Dienes Márton, az „Egyetértés” szerkesztője nevezi — áll az élén ennek az aknamunkának, aki annak idején, mikor az Ischli-klauzulás, ex-lexes Bánffy-kormány ellen folyt a vállvetett ellenzéki küzdelem, lapjában következetesen ledörögte az ellenzék s benne elsősorban a két függetlenségi pártot, a parlamentarizmus tönkretételével vádolva őket. Mikor pedig a parlamentarizmus valódi sirásóját, Bánffy bárót sikerült legyűrni, akkor Kossuth Ferencnek és pártjának esett neki, a függetlenségi program elpaktálásával vádolván őket, a miért Széll Kálmán ellenében nem használták ugyanazokat a fegyvereket, a melyeket a parlamentarizmus megölőinek hirdettek akkor, mikor azokat Bánffy ellen forgatták. Mikor aztán Kossuthék e támadásokat elnémitandók, megtették a lapját a párt hivatalos közlönyé-

nek, akkor az Ugron-párt ellen fordult és szövetkezett Bánffyék lapjával. Még a félhivatalos sajtó közlönyében sincs olyan egyetértés, mint ebben a két — hivatalosan annyira különböző pártállású — lapban: ugyanazok a személyes élű támadások jelennek meg napról-napra a „Magyar Szó”-ban és az „Egyetértés”-ben úgy Széll Kálmán, mint Ugron Gábor és hívei ellen s ebben az sem feszélyezi, hogy ugyanaznak a pártnak vezére, a mely az ő lapját hivatalos közlönyül elfogadta, nyilvánosan dezavualja ezt a személyes hajsztát.

Ő maga azonban, a kit úgy fényes parlamenti multja, mint nagy tehetsége arra köteleznének, hogy azt a parlamentben érvényesítse elveiért való nyílt küzdelemben, óvatosan elvonul a parlamenti küzdőtérrel s a kulisszák mögött dörzsöli kezét az általa szított testvérharc pusztításai fölötti örömeiben. Mintha csak azt mondaná, hogy elpusztítom a pártot a föld színéről, a miért nem engem tett meg vezéréül.

Meddig tart még a függetlenségi párt képviselőinek elvakultsága, hogy be nem látják, mikép ők csak bábok ennek az embernek a kezében, aki sértett hiúságból ragyogó elméjének egész erejét csak arra fordítja, hogy őket mesterségesen egymásra uszítsa, végveszedelmére annak a nagy misszióknak, a mely a közös programban le van fektetve.

Hírek.

Pécs, 1900. márc. 6.

Esküvő vőlegény nélkül.

Kellemetlen dolog lehet az, ha a vőlegény nem érkezik meg menyasszonyához az esküvő napján.

A nászházban nagy a sürgős-forgás, fogadják a folyton érkező rokonokat, összesereglenek a vendégek, mind-mind a nagy nap méltóságához megfelelően ünnepi díszben öl-

tozva. A konyhában három négy szakácsné forgatja a különféle peccenyét és készíti a sok drága, jó ételt a lakodalmi ebédre. Minden rendben volna már, csak még egy hiányzik, egy, de ez az egy a legfontosabb és nálunk Európában még a legnélkülözhetlenebb tényezője a lakodalomnak.

Ez az egy — a vőlegény. Egy ideig biztatják egymást az aggódók, majd jön, majd jön, majd jön. De az idő mulik, közeleg az esküvőre menő óra is, de a vőlegénynek még sehol semmi nyoma, még csak híre sem. De most már kezdődik a konsternáció. Rossz nyelvek már lefetyelnek, titokban sugdolóznak. Egyik is tud valamit, a másik is, hogy így, meg úgy . . .

A nászapa káromkodva jár ki-be, csapkodva az ajtókat, a mama kiszalad a vendégek szeme elől, valahol a konyhában tördeli a kezét, jajveszékkel. Hiába vigasztalják. A menyasszony, a szegény menyasszony csendesen zokog és mereven tekint ki a menyasszonyi fátyal alól . . .

Végre jön egy sürgöny. Az mindenesetre mindent megmagyaráz. Izgatottan tépi fel az apa, visszafojtott lélekzettel lesi mind, hogy mit sürgönyöz a vőlegény. A sürgöny rövid. Csak ennyi:

»Lekéstem a vonatról, a legközelebbivel érkezem«.

Ez a legközelebbi azonban már későn érkezik ahhoz, hogy kitűzött napján tartsák meg a lakodalmat. Másnapra kell halasztani.

Hát ilyen kellemetlen eset esett meg a napokban. Színhelye részben az új-dombovári állomás, a hol a vőlegény lemaradt a vonatról és részben Kutas községben, a hol olyan nehezen várták a vőlegényt.

A szegény vőlegény, a ki vonaton érkezett Új-Dombovára, egy sürgöny alapján várta Pécsről jövő nagynénjét, a kivel együtt utazott volna a lakodalomra. A pécsi vonat berobog, a vőlegény keresi a nagynénjét, a nagy néptömeg szalad ide-oda, e közben a Kaposvárra induló vonat elindul.

A szegény vőlegény örülten futkosott a perronon. De hiába, nem lehetett segíteni a bajon. Erre aztán sürgönyt menesztett kétségbe esett arájának, ő maga pedig rostokolt az állomáson a legközelebbi vonatig.

Igy ideje lehetett elmélkedni a fölött,

ban meg kitör a forradalom és a félrevezetett néptömeg önkéntelen jankijáltásban tör ki, mikor a porba hull a guillotint alatt az ártatlan király felszentelt feje. A féktelen szabadság fanatizál mindent. A Marseillaise hangjai mellett mennek Napoleon katonái Európa „koronás zsarnokai” ellen jelszavukat fönnen hangoztatják „béke a kunyhóknak, halál a trónoknak”.

A forrongások idején szent Péter utódja könyben uszva áll a sülyedő birodalmak felett. Rá is megpróbáltatás vár: erkölcsi fogás, lealacsonyítás, megaláztatás. Mégis, mikor annyi rombolás után az egész világ restaurációért óhajtozik, ő áll a népek élére is, mint a középkorban, megkezdte átalakító munkáját. Legelőbb, mint a világ tanítója, harsány hangon kiáltja oda a lázongó népek: „Engedelmeskedjete a hatalmasságoknak, mert Istentől vannak.” — Mikor 1830. és 1848-ban az újeszmék megtisztultán mindenütt diadalt aratnak, a pápa nem ragaszkodik mereven a feudális rendhez, meghajol a modern társadalom eredményei és vívmányai előtt, de kárhóztatja Voltaire romboló szellemét, az istentagadást, mert az országoknak talpköve csak a tiszta erkölcs lehet. Majd VIII. Püstől egész XIII. Leóig sorra veszik a társadalom minden baját. Öröködnék az iskolák keresztény jellegére, hogy azok hazugságokkal meg ne tévesztsek, hitetlenné ne tegyék az ifjúságot, a nemzetek jövőjét. Terjesztik az anyagi doktrínát, Szent Tamásnak helyes bölcseseti művét, a világ tudósainak hálája és tapsai között megnyitják a Vatikán könyvtárát és titkos levéltárát, hogy a tudósok saját szemekkel lássák

meg az igazat és halomra cáfolják meg az egyházra és pápaságra szórt történelmi hazugságokat. Mikor a nőemancipáció kérdése ijeszt, megindító szavakkal védelmezik a családi tüzhelyet, mert a nő ékessége, felmagasztalása nem a szabadosságban, hanem az anyaságban van. Eltörlik Európán túl a rabszolgaságot, missionáriusokkal civilizálják a műveletlen népeket, itthon meg az emberbaráti intézményeket pártolják. Tiltakoznak a titkos társulatok, a szabadkőmivesség aknamunkája ellen, majd meg a korunkban fenyegető szocializmus gyógyításával foglalkoznak. Valóban igaz, hogy a XIX. század pápai „társadalom pápai” és a szétküldött nemzetek a regenerátorai. Összeegyeztetik a politikát, a tudományt a vallással és a modern világ anyagi rendjébe a hittel belelehelik az éltető szellemet. Így a romboló háborúk után békés munkájukkal Európára és hazánkra felvirrasztottak egy jobb kort, mely után százvezrek ajka oly forrón epedett.

Ez volt a pápaság munkálkodása hazánkban.

Megmentett bennünket a hunok, avarok sorsától, megtérített népünket a koronaküldéssel a polgárosult államok közé iktatja. Művelődésünket munkálja, a belső és külső pártoskodásban a béke fölött öröködi. A hatalmas német császárok ellen megsegít, a keleti Mánuel ábrándjait, mint az álmod, szétűzi. A tatárjárás sebeit orvosolni törekszik, örömmünkben, fájdalomunkban részesünk, a ránk nehezedező másfélvezszázados török jármot megtöri és a legújabbban modern társadalmi bajainknak

gyógyító orvosa. Ott öröködi már nemzeti bölcsőknél és azóta folyton velünk van áldást árasztó szellemével, mint népünknek védő anyala. Egyetlen óhaja, hogy el ne vesszünk a nemzete utvesztőjében, hanem ezer év után is viruljon, boldoguljon annyiszor sorsüldözte hazánk.

Es maig Róma minket támogat, önmagát emészt. Az üldözésben fájdó sebeket kapott, — de bizunk benne, — a sebek befornak és ragyogni fognak szent testén. Hisz az igazságnak 19 százados hirdetőjéhez ma is csak úgy zarándokolnak a népek ezrei, mint azelőtt, odaborulnak trónusához, szavát áhítattal hallgatják, most is csak úgy szölitják, mint hajdan: „Szent Atya”.

Koronáztatása 23-ik évfordulóján, — mint a világ összes népei, üdvözöljük mi is a szent Atyát és ünnepejük meg XIII. Leóban az örök Pétert is, ki népünkért annyit tett, értünk annyit áldozott, kinek szakadatlan munkásságáért örök halálával tartozunk. Őseink szerették a pápát az öröm napjaiban, szeresük mi őt még jobban néma bánatában, nehéz keservében, keserű könnyei között. És miként ő ég felé terjesztett karokkal folyton imádkozik hazánkért, és a szeretet tüzevel népünkre újra, meg újra apostoli áldást osztogat, úgy mi is szívből imádkozunk érte, hogy soká teljesedjenek még rajta a koronáztatáskor is felhangzott pápai himnusz szavai:

»Tartsd meg Isten szent Atyánkat, Krisztusnak helytartóját!»

hogy bizony a vőlegény, akármilyen foglalkozása, vagy állása ember legyen, esküvéje alkalmából szakíthatna magának annyi időt, hogy esküvőjét megelőző napon utazhassék el menyasszonyához. Így nem juttatná a nászszülőket és a menyasszonyt oly borzasztó szituációba. Vagy ha már másképp nem utazhatik, mint az esküvő napján, akkor aztán közbeneső állomásokon ne keresse a nagy-nénjét, hanem gondoljon menyasszonyára.

Napirend 1900. március 7-én.

Naptár: szerda, március 7. — Róm. kath.: Tamás. — Prot.: Perpetua. — Görög-kel.: (febr. 23.) Polikarp. — Zsidó: Veadar 6. — Nap két 6 óra 31 perckor; nyugszik 5 óra 50 perckor. — Hold két 9 óra 55 perckor délelőtt; nyugszik 1 óra 2 perckor éjjel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, hideg idő várható.

Színház: »Denise«, színmű.

— **(A „pécsi kath. kör“)** folyó hó 11-én (vasárnap) tartandó XXXV. felolvasóestélyének műsora a következő lesz: 1. Pacsirta-dalok. Irta Sipos István, felolvassa Gád Antal, joghallgató. 2. Stradella: Templomi ének. Előadja Károlyi Sándorné úrhölgy. 3. Magyarország és a kereszténység (ethikai és szocialis szempontból). Irta és felolvassa Szilvek Lajos dr. 4. Az olvasó. Irta Rézbányai József dr., szavalja German Istvánné Koszér Mariska urhölgy. 5. Stehle: Vineta. Sopranosolo női karral, előadja a »Pécsi műkedvelő Női Énektársasága«, a solót Károlyi Sándorné urhölgy énekli. Kezdeté d. u. fél 6 órakor.

— **(A város gazdasági választmánya)** tegnap délután 3 órakor Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt ülést tartott a városháza közgyűlési termében. Az ülésen résztvettek: Herbert János, gazdasági tanácsos, Rauch János főmérnök, Suha Rezső erdőmester, Csizmadia Géza aljegyző, Krisztián György, Egry József, Graumann János, Vidakovits György, Horváth Kokán György, Cirják Ignác, Járányi József, Eizer János, Schapringner Gusztáv, Cserta Antal, Gyimóthy Gyula és Trixler Alajos bizottsági-tagok. Fűrst Lipót vállalkozó automobil-társaskocsik engedélyezése iránti kérése nagy vitát keltett. Végre is elhatározták, hogy kérdést intéznek a miniszterhez, van-e joga Pécs városának az automobil-kocsik iparvállalatára valakinek a kizárólagos jogot megadni? — Az országos állatvadászterv tervrajzát illetőleg helyszíni szemlét rendeltek el, a mely bizottságba Miksik Ákos kerületi állatorvost, Vaszary Gyula főkapitányt, Rauch János főmérnököt, Reeb György tanácsnokot és egyik városi állatorvost is kiküldték. A szederfaültetésre határozták, hogy a faiskolában 1 holdat, a közutak mentét és a legelők széleit beültetik szederfával, de a városban nem ültetnek. Végül a városi gesztenyésben a gesztenyeszedés bérletét öt évre évi 306 koronáért Mischl Istvánnak kiadatni javasolták.

— **(Március 15.)** Közeledik a nagy nap, március 15-ike. Hazánk történetében örök emlékü e nap, ehhez fűződik a szabadság fogalma. Méltó az ünneplésre. Az elődök nyomdokain haladva, az ősök példái buzdulva, városunk jogászai a szabadság ez ünnepét az idén is méltóképen óhajtják megülni. A megemlékezés oltárára akarnak a szabadság nagy bajnokainak áldozni. A jogászok, a magyar jogász ifjúság ma is ép oly szabadságszerető, ép oly tettekre kész, mint negyvennyolcban. Ha

ma élnek azon időket, a mai jogászság épügy élén volna azon magasztos mozgalomnak, mely a sajtószabadságot kivivta, mint az akkoriak. De ma nincs szükség erre. Ma csak koszorut helyezhetünk azon dicsők fejéjére, kiknek a jelen szabadságot köszönhetjük. E koszorut teszik le a pécsi jogászok a kegyelet oltárára március 15-én rendezendő hazafias ünnepélyen, melynek műsorát, még ugyan nem véglegesen, az olvasókori választmány a tegnapi ülésén megállapította. A »Talpra magyar«-t Végb József fogja elszavalni, mely után a jogászság elnöke Liebhard József mond ünnepi beszédet, majd Járányi József fog alkalmi költeményt elszavalni. Jeszenszky Mihály felolvas, Buday Dezső zongorán fog játszani, Ribmer Oszkár szaval s végül a Női Dalárda a Pécsi Dalárdával együtt fogja a »Szózat«-ot elénekelni.

— **(Falb időjósításai március havára.)** Falb március hóra sem késett időjósításait közzétenni. Március elseje Falb szerint elsőrendű kritikus nap. Ha a csapadékok jelentéktelenek lesznek, viharokat várhatunk. Március 6—9-ig viharok és nagy esőzések lesznek, sőt néhol havazni is fog. Az esőzések 16 és 20-ika között még inkább kiterjednek. Tizenhatodika után magas vizálást és ennél fogva árvizeket várhatunk. Március hó utolsó napját másodikrendű kritikus napnak mondja Falb. 17-ike és 25-ike között nagy szárazság lesz és 26—31-ike között nagy esőzés, számos zivatar és mindenekfölött jelentékeny hóesések várhatók.

— **(Járványok a vidéken.)** Mint értesültünk Mártonfán a roncsoló toroklob, Dárdán a vörheny lépett fel járványosan. A járvány tartamára mindkét községben zárva tartják az iskolákat.

— **(Az új választók.)** Lapunk tegnap esti számában megírtuk, hogy a vármegyei központi választmány tegnap délelőtt tartott ülésében foglalkozott a választók összeírásával kiknek névjegyzékébe az új törvény életbeléptetése folytán azok is bekerülnek, kik adóhátralékaikat nem fizették le. A névjegyzékek összeállításának időtartama március hó 20-tól április 5-ig tart. Ez idő alatt járásonként bizottságok teljesítik az összeírást s ezekhez a bizottságokhoz lesznek annak idején a netáni felszólamlások intézendők. A bizottságok elnökei: a siklósi járásban Szivér István, a hegyhátiban dr. Jakab Lajos és Halvax József, a pécsváradiban Gállos Ede és Trsztyánszky László, a mohácsiban Margittai Péter és Dr. Rüll Béla, a baranyaváriban dr. Kiss Emil és Kontra János s végül a szentlőrinci járásban Morvay Ferenc és Benkő Gyula.

— **(Elkezelt adópénzek.)** Tegnap-tól kezdve nyolc napon belül jelentkezhetnek azok az adófizetők, kik nem maguk teljesítették az adófizetést, hanem a három sikkasztó számtisztre bízták. A jelentkezőket az August Ferenc pénzügyi titkár vezetése alatt működő vizsgáló bizottság a városháza közgyűlési termében fogadja s ott teszi meg az adókönyvek átvizsgálását. Tegnap és ma nem sokan jelentkeztek; legtöbbszörre olyanok, kik 1897-ben befizetett adójukat bízták az illetőkre befizetés végett; tehát, mikor még csak kezelték és gyéren folytatták a ruájuk bizott pénzekből egy-egy kis rész elkezelését a sikkasztók. Különbben ez a nyolcnapi jelentkezési határidő csak azért van, nehogy esetleg később jelentkezzenek a megkárosítottak. Mert maga

az adókönyvek és pénztári könyvek vizsgálata már befejeztetett s az eddigi összes hiány tizenötezer forintban állapítottatott meg.

— **(Öngyilkosság.)** Alabert György mohácsi 60. éves, r. kat. vallású jómódú földműves saját lakásának padlásán fölakasztotta magát. Midőn hozzátartozói ráakadtak, már megszűnt élni. Mielőtt végzetes tettet elkövette, egy papírlapra írónnal megható bucsulevelet írt, melyben bocsánatot kér hozzátartozóitól, rokonságától, szomszédjaitól és a város egész népétől, majd pedig kéri az esperes urat, hogy bocsássa meg bűneit; továbbá meghatóan köszöni meg feleségének »hű szeretetét.« Az öngyilkosságot — úgy látszik — pillanatnyi elmezavarban követte el: üldözési mániában szenvedett. Ezt bizonyítja az a körülmény, hogy ok nélkül mindig azt hajtogatta, hogy veje meg akarja őt fosztani a vagyontól. Többször járt a telekkönyvi hatóságnál, ahol biztosították, hogy ingatlan vagyona a nevén áll s azt az ő beleegyezése nélkül senki sem veheti el tőle. De ő ezt nem tudta elhinni.

— **(Nagybőjt.)** Eddig a pécsi egyházmegyében olyan nagybőjti napokon, melyeken (pápai engedéllyel) húst enni szabad volt, este is meg volt engedve a husevés; néhány más egyházmegyében ez nem volt megengedve. Az egyház feje azonban egyöntetűvé akarván tenni hazánkban a bőjti fegyelmet, az egész országra nézve egyforma engedélyt adott, hogy húst szabad enni a nagybőjt hétfőin, keddein és (nagycsütörtököt kivéve) csütörtökjein, de csak egyszer napjában, az egyszeri jóllakás alkalmával. Vasárnapokra nem szól ez az intézkedés, azokon sem az étel minőségére, sem mennyiségére nézve nincs megszorítás. Zsirrál főzni mindennap szabad. Utasoknak, vásáron levőknek, vendéglőkben étkezőknek egész éven át csak karácsony vigiliáján és a nagyhét három utolsó napján nem szabad húst enni.

— **(Szóváltásból halál.)** Heiszler János, Veisz János, Eberling Pál, Kern Ferenc, Schreiner János, Mayer Antal és Blath Ferenc paksi lakosok együtt borozgattak Frank Salamon korcsmájában. A vitatkozás hevében Heiszler János Blath Ferencet egy ölmos végű bottal fejbe ütötte, de többi társai is segítettek neki ahhoz, hogy Blath Ferencet elverjék. El is verték oly alaposan, hogy Blath Ferenc pár nap múlva meghalt. A tettesek ellen a bűnvizsgálatot megindították.

— **(Műkedvelői előadás.)** Nagy falragaszok hirdetik, hogy a pécsi jogakadémia polgársága segélyező egyesületének javára f. hó 14-én este a Nemzeti színházban rendezés helyárok mellett színi előadást rendez, mely alkalommal Hennequin »Három kalap« című 3 felvonásos vigjátéka kerül színre. Tekintve a jótékony célt és ismerve derék jogászaink népszerűségét, bizonyára telt ház fogja végignézni a darabot, mely maga is nagy publikumot érdemel, mert — bár régi a darab — de éppen ezért sokkal jobb akárhány újabb szindarabnál, illetve vigjátéknál. A vigjátékban részt vesznek Radocsay Mariska (Izabella), Szabó Györgyike (Lucia), Liebhard József (Dupraillon Edgar), Jacoby Fülöp (Adolf), Tomcsányi Béla (d. Hervay Pál), Cank Nep. János (Szilveszter Jenő) Grueber Győző (Baptist). A »Három kalap«-ot Nádassy József színházi titkár rendezi kiváló szakér-

telemmel s páratlan buzgósággal. A próbák már javában folynak a darabból, már volt emlék és diszlet próba is. A szereplők egytől egyig ambícióval és szorgalommal tanulgatnak Nádassy utmutatásai nyomán. Az előadás után nagy látványos élőkép lesz, melynek pazar kiállításáról a rendezőség már eleve gondoskodik.

— **(Rosszul lett a katedrán.)**

Kopcsányi Károly dr. jogtanár ma reggel, mikor összegyűlt hallgatóinak előadást tartott, annyira rosszul lett a katedrán, hogy a prelekiót kénytelen volt abban hagyni s hallgatói kísérete mellett hazament.

— **(Bulletin a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége f. hó 6-án reggel 1986 köbméter.

— **(Megtévelyodott koldus.)** Már régóta ismert alak volt a vidéken az öreg Búza János, ki hetvenéves kora dacára is abból élt meg, hogy községről-községre járva koldulgatott. Nem ártott az öregnek sem a nap perzselő heve, sem a tél zord hidege, szürke köpönyegében, melyet az idő vastoga foszlányokká tépett már, egyre taposta a rögös országutakat. A napokban Zsemenye pusztán járt, hol azzal vontta magára a járókelők figyelmét, hogy az országuton kavicsokat dobott az emberek felé s torka szakadtából kiabálta:

— Pénz kell emberek? Itt van! Kérona... forint... fillér!...

A járókelők csakhamar belátták, hogy a szerencsétlen Búza bácsi vénségére — megtévelyodott. Jelentést tettek a hatóságnál, mely megteszi a szükséges intézkedéseket az öregnek az országos tévelydésbe leendő szállítása iránt s addig valószínűleg behozzák a pécsi kórházba megfigyelés végett.

— **(Ujfajta szédülés.)** A fővárosban ugyan már régi, elcsépeelt dolog ez a szélhámosok körében, de nálunk még újdonság számba mennek az aféle csalások, mint a milyenek a napokban Festő István m. -peterdi lakos lett az áldozata. Festő udvarába — ugyanis — egy idegen alak állított be s azt mondta, hogy budapesti folttisztító, ki az ő csodaszerével a gazda szemelattára a régi ruhából is újat csinál. Festő István mi rosszat sem sejtve, egy jókarban levő kabátját adta oda a »csoda embernek« tisztítás végett, ki aztán ott az udvaron látott neki tisztítani a kabátot. Egy óvatlan pillanatban azonban, míg a gazda a házban járt, hirtelen megugrott a folttisztító a kabáttal együtt. S most a gazda panasza folytán erélyesen nyomozzák a híres »csoda embert«, ki nemcsak a foltot, hanem a kabátot is eltüntette.

— **(Mégvadult tehén.)** Nagy riadalmat okozott a napokban Görcsönyben egy mégvadult tehén, mely kifutva gazdája udvarából, végigszáguldott a község utcáin. A mégvadult tehén futása közben egy az utca porában játszadozó öt éves leánykát fellökött, de a leánykának szerencsére az ijedségen kívül mi baja sem történt. A tehén gazdáját a gondatlanság miatt mindazonáltal meg fogják bíróságoni.

— **(Kinevezések.)** A földmívelésügyi m. kir. miniszter *Szily* Tamás okleveles gazdát

m. kir. állattenyésztési felügyelővé kinevezte. — A m. kir. pénzügyminiszter *Rauschenberger* János bajai adóhivatali díjtalan gyakornokot a kaposvári m. kir. adóhivatalhoz adóhivatali tisztte ideiglenes minőségben kinevezte.

— **(Adomány.)** A havihegyi keresztre *Wagner* Nándor könyvkötő négy koronát adományozott.

— **(Öngyilkosság a bálteremben.)** A római del Aquarioban álarcosbál volt, melynek vigágát egy szerelmes leány kétségbeesett tette nagyon megzavarta. Ezen a bálon táncolt *Pietro Alvisi* nyerges is a kedvesével, a 18 éves *Felicitta Jennivel*. *Felicitta* nagyon jól festett paraszt jelmezben, de *Pietro* mégis inkább más lányokkal táncolt, a mi az érzékeny *Felicittát* annyira elkésztette, hogy felment a karzatra és ledobta magát a terembe. Egy vérfagyasztó sikoly, a zene hirtelen elnémult és a táncoló párok megálltak. Nagy sürgés-forgás támadt a halálra sebesült leány körül, ki csak pár percig élt. Aztán egy holttestet cipeltek ki farsangi jelmezben tarka álarcosok, kik farsangi jókedvükhöz egyáltalán nem illő valódi könnyeket hullattak. Az álarcosok közül az este egy se tért vissza a bálterembe.

— **(A ki mer, az nyer.)** Régi magyar közmondás ez, mely talán csak igen ritkán válik be s többnyire azok nyernek, a kik nem mernek. *Szénásy József* pellérdi lakos is »mert« a közelmúltban, amennyiben egy sorsjegyekben utazó vigéctől valamelyes papirokat vásárolt. A napokban azután eszébe jutott, hogy jó volna megnézni, vajjon nem e huzták ki az ő szerencsését s miután a községben nincs sorsolási közlöny, bejött Pécsre. Bement az egyik banküzletbe s tisztességtudóan kérdezősködött a magával hozott sorsjegyek irányában és nem csekély reménnyel telve várta a választ. A bankbeli urak egy darabig csak nézték a sorsjegy címe alatt a kezükbe adott papirokat s aztán felvilágosították a gazdát, hogy alaposan becsapta az a »vigéc« úr, mert nem sorsjegyeket, hanem értéktelen reklám-cédulákat adott el. A becsapott gazda természetesen most mit sem tehet, mert fogalma sincs arról, hogy kitől vásárolta a »sorsjegyeket«, csupán az a vigasza maradt meg, hogy mégsem mindig az nyer, aki mer!

— **(A selyemtenyésztés Baranyában.)** Most jelent meg az országos selyemtenyésztési felügyelőség jelentése Magyarország selyemtenyésztése és selyemiparának múlt évi állapotáról. A jelentés szerint Baranyában 147 községben és pusztán üztek selyemtenyésztést s 1229 család foglalkozot termeléssel. Termeltetett 21.166 kilogramm selyemgubó, a miért a termelők 17.267 frt 97 krt kaptak. Kiosztatott 81 liter szederfamacsa; 256.710 szederfacsemete és 2.485 szederfa: a községek kiültettek 22.008 szederfát saját faiskoláikból s az egész megyében összesen 24.493 szederfa lett végleg kiültetve. Összehasonlítva azt az eredményt az 1898. évvel, bár akkor többen voltak a termelők, a jövedelem a múlt évben mégis ezer forinttal nagyobb volt, a mi a termelés nagyobb jövedelmezőségét igazolja. Husz év alatt megyénkben 305.930 kgr. 34 dk. selyemgubó termeltetett, melyért a termelők 287.759 frt 61 krt kerestek. Ez idő alatt 168.088 drb. szederfát ültettek a megye területén s szederfacsemete 616.255 drb. osztatott ki. Somogy megyében husz év alatt 174 ezer kgr. gubó termelte-

tett s a termelők 162 ezer forintot kerestek; Tolnamegyében ugyanez idő alatt 847 ezer kgr. gubót termeltek s 807 ezer frt volt a termelők jövedelme a selyemtenyésztés után.

— **(Templom és vasut.)** Hogy ez a két hely egybekerül, az megint csak az emberek romlottsága miatt van. Mert ugy a templom, mint a vasut környékén dolga volt ma a rendőrségnek. A templomoknál reggel a koldusokat ellenőrizték, nehogy dolgozni nem szerető kéregetők is közéjük vegyüljenek. A vasut környékén pedig az éjjel a csavargó suhancok után tartottak nyomozást, mert azok előszeretettel töltik arrafelé az éjket és napalokat. És mindkét helyről, a templom és a vasut környékéről is vittek be egypár gyanus egyént a torony alá, a kiket most meg fognak tilos koldulásért, illetve csavargásért büntetni.

— **(Italmérések megvizsgálása)**

A rendőrkapitányság részéről időnkint teljesíteni szokott italmérési vizsgálatokat most foganatosítja *Ludvig* Ferenc dr. kerületi orvos. Az italméréseket szigorú pontossággal vizsgálja meg közegészségi és köztisztasági tekintetben s eddig, egy-kettőnek kivételével, mind rendben találta azokat. A melyek ellen kifogásolni való van, azokról jelentést tesznek a rendőrfőkapitánynak, annak pedig — a városi közigazgatási bizottság legújabb utasítása folytán — értesítenie kell a pénzügyigazgatóságot, hogy ott az italmérési jog megvonását kezdeményezzék a tisztátalan és közegészségellenes italmérésekkel szemben.

— **(Mégszökött gyermek.)** Vilmos István szabolcsi lakos a napokban panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy tizenhárom éves fia elment még szombaton hazulról s azóta nem tért oda vissza. Valószínű, hogy a gyerek még szökött, mire abból is következtetnek, hogy a fiut e hét folyamán akarták Kaposvárra vinni, hol egy ottani cipészhez adták volna inasnak, a gyerek azonban semmiféle hajlamot nem árult el a csirizes mesterséghez s valószínűleg a lábszijtól való félelmében szökött meg hazulról. A tizenhárom éves szökevényt most keresik.

— **(Okmányhamisító elfogatása.)** A szabadkai kir. törvényszék országsszerte köröztette *Zrinyi* István bácsmonostori illetőségű egyént, a ki okmányhamisítást követett el. A bátai csendőrség a napokban a körözött okmányhamisítót *Bátán* letartóztatta és bekísérte Szegzárdra, a hol átadta a kir. ügyésznek.

— **(Eljegyzés.)** *Lengyel* Miklós, kaposvári kir. törvényszéki aljegyző, eljegyezte *Kristóf* Etelkát, *Kristóf* Béla honvédhuszárezredes leányát Pécsen.

— **(A Petőfi-Ház.)** Országsszerte folyik a gyűjtés a Petőfi-Házra, melyet a nemzet lánglelkű dalmokának fog emelni a magyar odafönt, az ország szívében. A pécsi kir. itéltáblánál is gyűjtöttek a Petőfi-Házra s a gyűjtés eredményét, huszonnyolc koronát most küldték fel a gyűjtőbizottságnak Budapestre.

— **(Talált pisztoly.)** Az üszöghi uton a hatóság emberei a napokban egy hosszucsövű, elöltöltő pisztolyt találtak, melyet azonban a hasznavehetetlenségig rágott meg a rozsdá. S bár valószínű, hogy tán az ősi mordályt szánt-szándékkal hagyta el valaki, mégis megindították a nyomozást a talált pisztoly ismeretlen tulajdonosa ellen.

— (Eltűnt a dópénztáros.) Ily cím alatt irtunk már tegnap este megjelent lapunkban Héregi Géza szigetvári királyi adótárnok eltűnéséről. Szigetvári rendes levelezőnk jelenti ma, hogy az adóhivatalban tegnap este befejezett pénztári rovincsolás tizenkétezer korona hiányt fedezett fel. A sikkasztás legnagyobb része a megsemmisítendő ötforintosoknál történt, melyeket papirszeletekkel helyettesített s így lettek becsomagolva, lepecsételve. A hivatalos körözés elrendeltetett; a feljelentés pedig ma reggel lett a kaposvári ügyészség elé terjesztve.

— (Az állatfajok száma.) A földön és tengeren élő, ismert és leirt állatfajok száma jelenleg négyszázezerre emelkedik, míg növényfajta mindössze csak százötvenezer ismeretes. A rovarfélék csoportjának kétszáznyolcvanezer fajtát ismeri a tudomány; a madarak körülbelül harmincad részét teszik az összes állatoknak, tizenháromezer lévén az ismert fajok száma; a halak száma tizenkétezer; a hüllők nyolcezerháromszáz, a melyből ezerhatszáz a kigyóféle, (háromszáz mérges). Ismeretes továbbá huszezer pókfélé, ötvenezer puhány, négyezer féreg és így tovább. A berlini természettudományi muzeumban az ismert állatok közül kétszázezer van meg 1,800.000 példányban.

— (Rassia.) Rendőrségünk az éjjel razziaát tartott, hogy a hely és munkanélküli csavargókat összefogdossa. A razzianak meg is volt az eredménye, mert vagy egy tucat csavargót szedtek össze különféle lebujsokban, a kik nem tudták magukat igazolni, mert se

lakásuk, se foglalkozásuk nincs. Most egyelőre a torony alatt tartják őket s ha majd illetőségi helyüket kipuhatolják, haza fogják őket toloncolni.

— (Rendelet a malacokról.) Tekintettel a közelmúltban előfordult gyakori sertés orbánc s egyéb járványos állatbetegségekre, a belügyminiszter elrendelte, hogy országos vásárok alkalmával két hónapig a felbajtott sertések tömegesen állatorvosilag megvizsgáltassanak. E rendelet célja nem is annyira a járványok tovaterjesztésének megállítására szól, — mert ezt az egyes vidékek ki- és beviteli zárlata akadályozza meg — hanem azt célozza, hogy beteges sertések ne kerüljenek eladásra és fogyasztás alá.

— (Új daloskör.) Somogy-Endréden daloskör alakult, mely most tartotta első, táncal egybekötött bemutató estélyét. Az ifju egyesület szépen megfelelt feladatának; az előadott ének és szavaltati részek kitűnően sikerültek és a nagyszámu közönség élénk tetszéssel fogadta a műsor minden egyes pontját. Az előadást tánc követte, mely a reggeli órákig tartott és a résztvevők között sokáig fog emlékezetben maradni. Együttal első szárnykisérlet lévén, a belépti-díj isj rendkívül csekélyre volt szabva; de nem hiányoztak a felülzetők sem.

Művészet, irodalom.

○ Kean Edmond. Kétségtelenül nagy műélvezetben volt része tegnap annak a köze-

pes számu publikumnak, mely Dumas Sándor egyik legremekebb szinpadai alkotását, Kean Edmondot végig nézte; Dumas Sándor egyike ama előkelő írónak, kik hőseiket a felső tizezer közül veszik s azzal készítik elő kifejtendő problémájukat, hogy a felső tizezrek ellenébe hősként alacsony származásu embereket állítanak, kik egyenesebb lelkűek, őszintebbek és becsületesebbek is az aristokratáknál, de bukniok kell, mert halvány sejtelmük sincs amazok parfümös világának refinementjéről, távol áll tőlük ama körök intrikája, melyben a becsület tetszés szerint alakítható tág fogalom. Dumas Sándor, Kean Edmondja különben történeti tényeken alapuló szinmű s Dumas tényleg a kötéltáncosból lett nagy angol dramatikusan személyét vitte szinpadra. Ez a pompás szinmű csak igazán akkor lesz azzá ami, ha a címszerep alakítója művészt meghaladót produkál. S tegnap este Bakó László próbálkozott meg ezzel a szereppel s a szokásos dícsérő közhelyek helyett elmondhatjuk, hogy Bakó tegnap önönmagát multa felül. Felülmulta magát pedig azért, mert Bakó László eddig a Shakespeare darabok hőseinek krealását forszírozta, klasszikus hőssé akart lenni, de tegnap leküzdötte a benne tobzó vágyat s mint szinmű hős pompásat nyújtott. — Nagy, nemes maradt mindvégig. Kean volt tetőtől talpig, az angol szinpadai óriást mutatta be, a hogy ez legenda hőssé lett, meg nem értett s korát megelőző szinész Londont egy csapásra meghódította s mig mint szinész királyllyá lett, mint ember az utolsó koldusnál is nyomorultabbnak érezte magát. Bakó László tegnap este maga a szinpadai verizmus volt s alakításával, mely magával ragadta a közönséget, óriási tapsot aratott, ugy hogy a harmadik felvonástól kezdve, minden felvonás végén ötször-hatszor hívták a lámpák elé. De ez az ovációszerű tetszésnyilvánulás tegnap este kevés volt Bakó László

meghökken ugyan Louis kinézésén a szemlátomást beállott változás láttára, de nem mutatta.

Egyenesen rátért jövetelének okára.

— Lásd, én tudtam mindent, de hallgattam, mert nem akartam vélt boldogságodat szétzuzni. Ezt parancsolta baráti kötelességem. El voltam azonban arra készülve, hogy egy napon valamely véletlen feltárja előtted a titkot. Meg voltam győződve, hogy ebben az esetben az fog bekövetkezni, amit tettél. Elhagyod házat és Párisban keressz kárpoztást. Nem találtál. Szereted még mindig nődet. Így csak egy orvosság maradt a meggyógyításodra: vissza kell térned nődhöz!

— Nem, nem, soha! rebegé Louis.

— De igen. Mindenesetre. Ha egy nő képe egy férfi gondolatait egész gyermek és ifjakorán át betöltötte, akkor azt soha se lehet onnan kitörölni. Te a Kamilla iránti szerelmet épuj nem szakíthatod ki szivedből, a mint például szemeid színét nem változtathatod meg. És ezt annál kevésbbé teheted, mert abban a ritka boldogságban volt részed, hogy álmaidnak és reményeidnek képét valóságban is karjaid közt tarthattad, anélkül, hogy a valóság az álom és remény mögött maradt volna. Ez csaknem csoda. És most, hogy tudod, hogy ez a nő létezik, hogy téged szeret, hogy csak tőled függ, hogy ismét magadénak nevezhesd, hogy oldala mellett élhess, nem akarsz róla tudni és magányosan akarod átbotyongani az életet. Menj barátom, ez a tiszta örülség.

Ha mostani elhatározásod mellett szilárdul meg akarsz maradni, akkor csak két ut áll előtted. Vagy megöled magad, mint Werther, vagy visszavonulsz a világtól,

— Jó, tehát majd én fogom kérdőre vonni. Nincs ellenedre?

Louis habozott. Fájt neki, hogy nejt ilyen módon vallassák. De aztán azokra a gyötrelmekre gondolt, a melyeket kiállott már is. Ennek a borzasztó állapotnak véget kell vetni, ha a végsőig kelleme is menni.

— Jól van, menjünk — határozta el.

Szóltanul elindultak. Jaufre ment előre, Louis követte.

— Menj előre — szólt apósához, amikor Kamilla szobája elé érkeztek — én itt várni fogok reád.

— Azt akarod, hogy egyedül menjek be hozzá? — kérdé a doktor.

— Igen, de kérlek, ne ijesz meg nagyon. Gondolj állapotára.

Az öreg orvos fejét rázta.

— Kamilla nem tartozik azokhoz, akiket a felindulás megöl, még mai állapotában sem.

Belépett leánya szobájába. Midőn onnan rövid idő mulva kijött, Louis remegve kérdé:

— Nes, atyám?

— Jőjj fiam, jőjj gyorsan.

Louis hagyta magát visszavezettetni apása lakására. Ott Jaufre megölelte és gyengéden így szólt hozzá:

— Bocsáss meg nekem, szegény barátom, hogy azt a nőt feleségül adtam hozzád. Ő nem méltó hozzád, te nagyon is jó voltál a számára.

— Tehát igaz?

— Minden igaz. Leányom kedvese volt Giacomettinek, aki őt elhagyta, midőn viszonyuk következménye kétségtelen volt.

játékának méltatására, s a mi publikumunk nincs is abban a helyzetben, hogy ily alakításokat kellőleg méltasson. Nem nyújthatunk Bakónak tegnapi alakítása után mást, mint a teljes elismerés kifejezése mellett, a nagy jövő reményét, mi oly ambiciózus színésznek, mint Bakó, bizonyára több a koszoruba font konvencionális babérleveleknél. Bakó mellett még teljes dicsőréttel kell megemlékeznünk *Hadrik* Anna Helénje, és *Jeszzenszky* Irén Damby Annájáról. Mindkét színésznő Bakóval méltán osztózt a tapsban. A többi szereplőket is kisebb-nagyobb szerepeikben dicsőrétt illeti, ezek közt első helyen áll *Sebestyén* Géza, ki — bár tegnapi szerepe nem volt teljesen egyéniségének megfelelő — mégis megmutatta, hogy elismert szorgalma és nem csekély tehetségével a legkeményebb feladatot is megoldja.

(H—i E—r.)

Törvénykezés.

§ Egy kis lopás. *Reinszpach* Lőrinc és *Leiszter* János habarcai lakosok a múlt évi december 8-án, a mohácsi vásár alkalmával a Varga-féle kocsmában iddógáltak. Poharazás közben *Reinszpach* alkudozott *Leiszter* tehenére, de ő azt másnak adta el. Mindazonáltal *Reinszpach* két forint közvetítő díjat követelt *Leisztertől*, bár az adás-vevésben semmi része nem volt. Természetesen nem kapott semmit. Bizalmasan lökdösni kezdte s egy alkalmas pillanatban kivette *Leiszter* noteszét, melyben öt darab tízes, a tehén passzusa s egyebek voltak. A noteszt, no persze pénz nélkül, egy kertbe dobta. Hazamenvén, 7 frtot Babarcon elvásárolt. *Leiszter* észrevevén veszteségét,

Reinszpachot fogta gyanuba s a csendőrségnél jelentést tett. A mai főtárgyaláson beismerte tettét *Reinszpach*, mentőségül csak azt hozta fel, hogy részeg volt s részegségében valaki úgy tette a noteszt az ő zsebébe. A törvényszék e védekezést nem vevőn figyelembe, *Reinszpachot* három havi fogházra s egy évi hivatalvesztésre ítélte jogerősen.

§ Váltót hamisított. A Pécsi Központi Takarékpénztárból *Gölöncsér* János keszűi lakos váltóra 50 frtot vett fel, mely összegből 15 frtot le is törlesztett. Tovább nem fizetett, fizettek helyette azok, kiknek nevei a váltóm szerepeltek, *Csapó* János, *Marton* István, mint forgatók és *Lőrinc* János mint kibocsájtó, a kik aztán kérdőre vonták *Gölöncsér* Jánost s feljelentették, mert ők azt a váltót nem irták alá. A tegnapi megtartott főtárgyaláson forgatók és kibocsájtó beismerték, hogy az első váltót aláírták, de tagadják, hogy másikat aláírtak volna. Ezzel szemben *Gölöncsér* azzal védekezett, hogy miután az első aláírták, gondolta, hogy csupa barátságból majd csak a többit is aláírják, így hát ő egész bátorsággal ráírta ismét a nevezetteket, a nélkül, hogy csak szólt is volna nekik valamit. A kir. törvényszék *Gölöncsért* magánokirathamisítás büntetésében mondta ki bűnösnek s ezért őt kilenc havi börtönmre ítélte. A kir. ügyész megnyugodott az ítéletben, vádlott azonban megfélebezte azt.

§ Gondnokság alá helyezés. A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Keller* Péter 48 éves, róm. kath. vallásu levász-hetényi lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

Közgazdaság.

A szőlők védelme.

Az újra virágzásnak induló magyar szőlőtermelés nem okoz művelőinek oly gondtalan örömet, mint aminőben a régi szőlősgazdának része volt.

A betegségek egész sora támadja meg minden évben szőlőinket, csak az a szerencse, hogy aki ért az ellenük való védekezéshez, az megmentheti dúsán termő tőkét.

Ujabbán különös két betegséggel gyűlt meg a szőlősgazdák baja. Az egyik a peronospora, a másik az oidium (a lisztharman).

Eddig a peronospora ellen általánosan rézgalic és mészkeverékkel védekeztek, amit vízben feloldva permeteztek a szőlő lombjára; az oidium ellen pedig tiszta kénport fújtattak a fűrtökre.

Mind a két szer használata, különösen a rézgalic és mész keveréke sok pepeceléssel és sok bajjal járt; a beszerzésnél a termelők nagyon sok visszaélést és csalásnak voltak kitéve és a ki nem értett eléggé az adatok elkészítéséhez, biz az nagyobb kárt tett a szőlőjében, mint maga a baj, mely ellen védekezett.

Sikerült azonban a védekező anyagokat oly alakban előállítani, a mely teljesen kész szert ad a közönség kezébe és a melynek hatása biztos, a mit alkalmazhat a legegyszerűbb földműves is minden tanulás nélkül.

Ez a két szer, a mit az országban is általánosan használunk: a dr. *Aschenbrandt*-féle bördői pora a peronospora ellen és a dr. *Aschenbrandt*-féle rézkénpor az oidium ellen.

Leírjuk, hogyan védelmezhetjük meg biztosan az új és jó szerek használatával szőlőinket a két veszedelmes betegség ellen.

*

A fiatal férj arcán a kétségbeesés tükröződött vissza.

— Bocsáss meg, azt hittem, lányom ártatlan és méltó hozzád. Nem is sejthettem a valót.

— Ó, tudom, hogy te nem vagy oka boldogtalanságomnak. De ez borzasztó, iszonyuan szenvedek. Nem állom tovább itt ki. Mennem kell innen. Nem nézhetem tovább ezt a házat, ezt a várost. Egész lényem, egész ifjúságom az övé, csak az övé volt. Ő volt az első nő, akit szerettem.

Megszoritotta apósa kezét és elrohant.

Az öreg szóltanul tekintett utána és a szemeibe lopódzott könnyeket törülgette.

Louis izent Irmának, hogy csemagolja össze máháját és hozza ki a vasuti állomáshoz. Ott jegyet váltott a párisi vonatra és elutazott, anélkül, hogy feleségét látta volna.

IV.

Három hónapja élt már Párisban a boldogtalan férj, de a világváros zajában hiába keresett vigaszt. Igazán szerette nejét és szüntelenül csak reá gondolt.

Ez alatt semmi hírt se kapott felőle. Órákon át elmerülve gondolataiba bolyongott céltalanul. Elmélkedett a felett, hogy azok az elemek, amelyekből az emberi testek alkotva vannak, egy napon a végtelen mindenségben feloszlanak. És ez a két anyag, amely egykor két emberi lényt képezett, akik egymást keresték és vonzották, egymáshoz a legszorosabban közeledni törekedtek, újból más lényekben életre fog kelni és a szerelem ismét egymáshoz

fogja őket vonzani és a halál ismét szét fogja őket osztani. És ez így megy a végtelenségig.

Minek mindez? Miért találta fel Isten ezt a gyermekjátékot?

És ha ez nem egyéb, mint esztelen gyermekjáték, akkor miért hozzuk mindig eszméinket, a morált és a kölcsönös kötelezéseket összekötetésbe a szerelemmel? Ha szeretjük egymást, miért válunk meg egymástól?

Érezte, hogy nem tudna nejjének megbocsátani, de úgy is érezte, hogy szereti őt és birni óhajtja, úgy a milyen. Ha lelkeben csalatkozott, nem csalatkozott a testében.

Egy napon Olaszországban tartózkodó kebelbarátja a következő levelet kapta tőle:

Kedves Róbertem!

Hozzád fordulok, legjobb, leghűbb barátomhoz és egyszersmind orvosomhoz, aki talán tudni fog segíteni rajtam.

Beteg, teljesen megtört vagyok. Súlyos csapás, a legsúlyosabb, amely érhetett, sújtott le rám és elválasztott új családomtól. A mellékelt jegyzetektől meg fogod ismerni, mi történt. Hozzáam való szereteted meg fogja neked mondani, hogy mi a tennivalód.

— Beléd helyezem utolsó reménységemet.

Louis.

Nyolc napig hiába várt Louis Róbert válaszára. A kilencedik napon megjött Róbert maga.

A két barát melegen üdvözölte egymást. [Róber

A peronospora ma már általánosan elterjedett betegsége szőlőinknek. Legbiztosabb ellenszere a dr. Aschenbrandt-féle bordói por mely réz, mészhidrátt és cukor olyan keverékből áll, a mely a bajt biztosan megöli, kárt a szőlőnövényen nem tesz és a levélzetre kitűnően tapad.

Linhardt György, a magyaróvári gazdasági akadémia tanára, a következőkben állapította meg kétévi gondos kísérlet után a bordói por előnyét a rézgalic és mészkeverék felett:

1. Az oldatot elkészíteni igen könnyen s nagyon rövid idő alatt lehet.
2. Az oldat erősen alkalikus hatású s véle a lomb gyenge leveleit még ügyetlen munkás sem képes leperzselni.
3. Az oldat kitűnően tapad s olyan esők, a melyek a közönséges rézgalic keveréket okvetlenül lemossák, nem képesek a zöld részeket lemosni.
4. Ha az oldat nem lesz a permetezésnél elhasználva, a megmaradt mennyiséget egy bedugaszolható hordóban huzamos ideig eltarthatjuk a nélkül, hogy az állás ártana az oldatnak.

A bordói porból egy hektoliter vízre adunk az első permetezéshez 1 kilogrammot a második és harmadik permetezéshez 1—1 fél kilogrammot, ára a kg. 38 kr., vagyis egy hold szőlő permetezése, eltekintve egyéb előnytől, 2—3 frttal kerül kevesebbe, mintha közönséges rézgalic és mészkeveréket használunk.

Mindenki, a ki port rendel, kap használati utasítást is.

Az oidium (lisztharmat) a szőlők újabb, de rohamosan terjedő betegsége. Ez a betegség fellép a szőlő minden részén. A legveszedelmesebb azonban a lisztharmat, ha a fiatal, serétnagyságu bogyókat támadja meg.

Kezdetben piszkos lisztszerű bevonattal veszi körül a bogyókat, mely egyik bogyóról a másikra hamar terjed át és néhány nap alatt az egész fűrtöt, és egy hét lefolyása alatt a tábla legtöbb fűrtjét ellepi.

Az oidium biztos ellenszere a dr. Aschenbrandt-féle rézkénpor. Ahol az 1899-ik évben volt már oidium, ott legalább kétszer kell poroznunk: április hó végén, június hó végén, esetleg július hó végén.

Kétszeri porozáshoz koll 8—12 kgr. A háromszori porozáshoz 12—15 kg rézkénpor.

A hol az oidium az 1899. évben még nem lépett fel, vigyázzanak a termelők, gondoskodjanak előre védekezésekről és porozzák be rögtön az összes fűrtöket, a mint a baj legkisebb jelét észreveszik.

A rézkénpor nem csak óvszer, hanem meg is gyógyítja a kevéssé megtámadott fűrtöket.

A rézkénpor nem bűdösíti úgy el a mustot, mint a tiszta kénpör és így a szüret értékét a biztos védekezés dacára sem csökkenti.

Magyarország sok millió forintot fektetett be pusztult szőlői felújításába és új szőlők ültetésébe. Ennek a sok milliónak a hasznát s gyümölcsét veszélyezteti a szőlők két betegsége, a peronospora és a oidium. De a szőlősgazdáknak megvan a biztos fegyverük a dr. Aschenbrandt-féle bordói porban és a rézkénporban a betegségek ellen.

Tessék igénybe venni. A »Borászati Lapok« kiadóhivatala (Budapest, Köztelek, Üllői-út 25.) szívesen és díjlanul küldi meg »A peronospora és az oidium« című füzetet, a mely részletesen tanít meg a védekezésre. Tessék egy levelezőlapra a laphoz fordulni.

TÁVIRATOK.

— A »Vaterland« helyreigazítása. (A »Pécsi Figyelő« eredeti

távirata.) A bécsi »Vaterland« Bánffy segedéinek tegnapi távirati felhívására mai számában helyreigazítási cikket közöl, a melyben kiemeli, hogy mikép gondolhatják, hogy ő Bánffyt sérteni akarta, holott az ex-lex idején legállhatatosabb védelmezője volt. De viszont konstalálja azt a tényt, hogy 1898-ban Ausztriából és a külföldről Bánffy a terube vett választásokra sok pénzt gyűjtött. Választás nem volt s a pénzt mégsem adta át utódjának. Ez politikai tény, a melyet személyes tőrre átvinni nem lehet.

— A képviselőház ülése.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Rohoncy Gedeon kikelt a kartellek és ringek ellen. A Haas és Deutsch-féle buzaring tavaly óriási károkat okozott.

Várossy Gyula a székely vasutak kiépítését sürgeti.

Zichy Jenő gróf szerint a magyar iparon nem segít más, mint ha megvalósul régi álma: az önálló magyar vámterület. (Viharos éljenzés a függetlenségi pártan.)

— Ujabb politikai affér.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház folyosóján elterjedt hír szerint Holló Lajos provokálja Dienes Mártont, az Egyetértés szerkesztőjét a Magyar Szóban megjelent nyilatkozata miatt.

— **Honatyák párbaja a törvény előtt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti büntető törvényszék előtt ma volt a Rakovszky-Zeyk párbajügy tárgyalása. A törvényszék Zeyket egyheti, Rakovszkyt kétheti államfogházra ítélte. Rakovszky ez ítélet ellen a következő nyilatkozattal jelentette be felelősségét:

— Halálos párbajért csak egy hónapot kaptam; ezért a csekélységért sokkalom a kéthetet. Felelősek.

— **A transzváli háború.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy Buller tábornok állítólagos elfogatásáról, mint magántáviratok jelentik, semmiféle újabb hír nem érkezett Londonba. Valószínű, hogy az elfogatásról szóló hír valami tévedésen alapszik.

Londonba tegnap este és ma reggel a harctérről oly jelentések érkeztek, melyekből következtethető, hogy bizonyos, az angolokra nézve igen előnyös operációk már folyamatban vannak.

— **Bulgária királyság.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Berlinben az ottani politikai körökben azt hiszik, hogy Bulgária függetlenítésére és királysággá kikiáltására irányuló törekvések ott leghatározottabb ellenállásra fognak találni.

Folyó sz. 157. Idénybérlet 157. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Szerda, 1900. március 7-én.

Bajor Riza vendégfelléptével.

Denise.

Dumas Sándor színműve.

Holnap, csütörtökön 1900. márc. 8-án
Kubelik Ján hangversenye.

Péntek: Idegen nő.

Szombat: Villarsi dragonyosok.

Szerkesztői üzenetek.

Tilos a kishirdetés. (Feltaláló.)

Kövágó Órs köszöni a módszert, melylyel a kishirdetésekből házasságot kereső katonatisztek elleni nyomozás fogantatását ön lehetők tartja. És a hadtestparancsnokságok okulására ide is igtatjuk. Ime:

— A nyomozás igen könnyű lesz. (Irja ön.) Egyszerűen a hadtestparancsnokságok, ha katonatiszt keres feleséget a tilos kishirdetések útján, poste restante felelnek a kishirdetésre. Majd találkat kérnek a szerelemre és kaucióra vágyó hadnagy urtól s a találka helyére maga a hadtestparancsnok megy el . . . Tableau!

Hamisítás a rendőrség címerén. (H. B.) Teljesen igaza van. A Löwy-féle ház kapumélyedésébe rejtett rendőrkapitánysági címeren a város címerében a felírás meg van hamisítva. A felírás ugyanis ott ez: »II. J. M. T.«, a mi »II. ik József, Mária Terézia«-t jelent. Tudvalevőleg azonban abban az időben hivatalos iratokon latinul álltak a feliratok, tehát a címer felirata is ez volt: »J. II. M. T.« A mi egyedül a helyes. Különbözött ezt az az anekdota is igazolja, hogy mikor a színház épült, a címer eme felírását egy a színházépítést ellenző városatyja így magyarázta: »Itt duplán megnyomorítják Tháliát.« A mit a rendőrségi hibás feliratból nem lehet kimagyarázni.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8-22	11-41	3-06	11-10
B.-Szt.-Lőrincz	8-48	12-13	3-36	11-44
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4-55, tv. sz. sz. 9-17, v. v. 3-46)				
Uj-Dombóvár érk.	9-57	1-34	5-01	1-34
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10-08, sz. v. 1-55, gy. v. 6-31, sz. v. 2-15)				
(Bátaszék felé sz. v. 3-10 tv. sz. sz. 2-30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10-04	2-32	5-21	2-56	
Budapestre k. p. u. é.	1-25	8-00	8-35	8-20
				V. v. Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8-28	6-32		
B.-Szt.-Lőrincz	9-06	7-11		
Barcs	10-54	9-00		
N.-Kanizsa	1-29	11-41		
Bécs	9-35	8-53		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Észék felé	5-35	12-14	4-26	8-35
Üszögh	5-50	12-25	4-40	8-40
Villány érk.	6-39	1-13	5-27	9-38
Mohács felé	sz. v. 7-00	sz. v. 1-55	sz. v. 10-05	
Mohács érk.	7-44	2-39	10-49	
Villány ind.	6-49	1-18	5-32	9-43
Észék	8-08	2-27	6-47	11-01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel 5-00 fölfelé minden szombat és szerda d. e. 10-00 Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel 12-35.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejthetlen férjem,

PHILIPOVITS ANDOR

halála alkalmából részvétükkel enyhítették gyászos özvegységem mély fájdalmát, ez uton mondok hálás köszönetet a gyászoló rokonság nevében is.

Nemkülönben a temetésen történt szíves közreműködéseikért a »Pécsi Polgári Daloskör« és az »Első pécsi veterán és segélyző-egyletnek« is.

Pécs, 1900. március hó 6-án.

özv. Philipovits Andorné.

Házassulandók és butorvevők Figyelmébe!

Rendkívül olcsó árakon vásárolhatók a legszebb és legszilárdabb készítményű **asztalos és kárpitos butorok**

FEHÉR BÉLA

jó hírű butor raktárában Pécsen, Apáczai-utca 2. sz. alatt a takarékpénztári új palotában.

Hol állandóan óriási választékban vannak teljes hálószoba, ebédlő és salon berendezések, úgy egyes darabok, valamint tükrök, képek, nádszékek, vasbutorok és esztergályos áruk felhalmozva és azok, tekintettel a nagy forgalomra, sehol eddig nem létező

bámulatos olcsó árakon árusítatnak el.

Mindenki tehát csak saját érdekében cselekszik, ha butorvásárlások eszközlése végett ezen céget fölkeresi, hol a legszilárdabb kiszolgálásról meggyőződhetik.

Vitéz-utca 16-ik számú

HÁZ

jutányos áron kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Huzás ma este 8 órakor.
 VISSZAVONHATATLANUL
 UTOLSÓ HUZÁS
 A BUDAPESTI POLIKLINIKAI EGYESÜLET KÖRHÁZA
 JAVARA RENDEZETT
 NAGY JÓTEKONYSÁGI SORSJÁTEKANAK
 FŐNYEREMÉNY: 100,000 KORONA.
 EZENKIVÜL 5000, 1000 stb. KORONA
 ÉRTEKŰ NYEREMÉNYEK, MELYEK
 LEVONÁSÁVAL KÉSZPÉNZBEN KIFIZETETNEK.
 20%

Egy sorsjegy ára csak 1 KORONA.

Sorsjegyek kaphatók: Krausz Simon és fia banküzlet,
 Schapringer J. bank és váltóüzlet és Ullmann M. K.
 bank és váltóüzlet Pécsen.

A SZŐLŐK VÉDELME

PERONOSPORA és az OIDIUM ellen

a legbiztosabb, a legegyszerűbb és a legolcsóbb a

Dr. ASCHENBRANDT-féle porok által.

A Dr. ASCHENBRANDT-féle „BORDÓI POR“

a peronospora biztos és olcsó ellenszere kitűnően tapad a levélre, nem pörköl.

A port a vízbe szitáljuk és kész az oldat. Az első permetezéshez egy hl. vízre kell 1 kg.; a második és harmadik permetezéshez 1 1/2 kg. por. Az évi szükséglet egy kat. hold szőlőre 22–25 kg. A bordói por ára: 5 kgos zsákokban á kg. 0 fillér; 10 kgos zsákokban á kg. 80 fillér; 50 kgos zsákokban á kg. 76 fillér. Használata olcsóbb és kényelmesebb, mint a tiszta rézgálié.

A Dr. ASCHENBRANDT-féle „RÉZKÉNPOR“

az oidium biztos és olcsó ellenszere.

A port a fujtatókba öntjük és porozunk vele. A mustot nem bűdösíti: 1/3-dal kevesebb fogy, mint a tiszta kénporból. A rézkénpor ára: 5 kgos zsákokban á kg. 56 fillér; 10 kgos zsákokban á kg. 56 fillér; 50 kgos zsákokban 52 fillér. Háromszori porozáshoz az évi szükséglet á kat. hold 12–15 kg.

Az árak Budapesien a »Magyar Mezőgazdák Szövetkezetének« vasuti raktárában értendők. Gépek a védekezéshez: Magyar gyártmányú permetező á drb 32 korona; francia Vermorel-féle permetező 40 korona. — Magyar gyártmányú háti porozó 23 korona; francia Vermorel-féle háti; orozó 36 korona. Kézi fujtató, igen jó, 10 korona.

Megrendelhető: a »Magyar Mezőgazdák Szövetkeze-énél« Budapest, Alkotmány-utca 31. sz. A »Borászati Lapok« kiadóhivatalánál Budapest, Üllői-ut 25. sz. — Megrendeléseket elfogad:

Strohmayer János, Pécs.

Szeép László szőlő birtokos Megyefa.

Ismerető füzeteket, használati utasítást küld a »Borászati Lapok« kiadóhivatala Budapest, Üllői ut 25. szám.